

Gdy on przybył i zobaczył działanie łaski Bożej, ucieszył się i zachęcał wszystkich, aby całym sercem wytrwali przy Panu. /Dz 11, 2/

Chrześcijańska radość ma wymiar paschalny, gdyż jej źródło tkwi w zmartwychwstaniu Chrystusa. Jest ona oznaką ciągłego przechodzenia ze śmierci do życia, od zniewolenia grzechem do wolności dzieci Bożych. Z tej racji radość chrześcijańska stanowi wyraz wewnętrznej harmonii człowieka z samym sobą, z Bogiem i bliźnimi, jaka tworzy się pod wpływem łaski Bożej.

Spotkanie z Jezusem Zmartwychwstałym jest źródłem radości chrześcijanina. To taka radość, którą niesiemy innym, która chce być przekazywana. W Kościele i w każdym z nas mieszka Duch Święty Pocieszyciel i to On nam przypomina, że jesteśmy umiłowani przez Boga, że Jemu na nas zależy, pokazuje to co jest piękne w naszym życiu i uczy dostrzegać działanie Bożej łaski.

Chrześcijańska radość jest wymagająca – nie oznacza beztróskiego poklepania po ramieniu z zapewnieniem, że wszystko jakoś się ułoży. Wzywa do ewangelicznego radykalizmu miłości nawet nieprzyjaciół oraz do patrzenia na siebie, swoje życie i innych w perspektywie eschatologicznej. Oglądanie Boga twarzą w twarz i udział we wspólnocie aniołów oraz świętych będzie źródłem nieskończonej radości.

1. Modlitwa do Ducha Świętego**2. Wprowadzenie w temat spotkania**

Przychodzi baba do lekarza i mówi, że jest smutna, niewiele rzeczy potrafi ją zadowolić, nuda, szare, codzienne życie, ogólnie nieciekawie.

Lekarz chcąc ją pocieszyć mówi: - Chodzi pani do kościoła, to przecież pani wie, że Jezus zmartwychwstał.

Na to ona: - No tak, zmartwychwstał, ale kiedy to było...

Kiedy się cieszę? Co mnie cieszy?

/można opowiedzieć jakąś wesołą sytuację z życia :) coś co nas ostatnio rozbawiło/

3. Dzielenie się Słowem Bożym**3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Katechizmu Kościoła Katolickiego**

Z Pisma Świętego:

A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie. Oto, co wam powiedziałem». Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom. /Mt 28, 7-8/

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. /J 20,19-20/

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego

Możemy więc mieć nadzieję na chwałę nieba, obiecaną przez Boga tym, którzy Go miłują i czynią Jego wolę. We wszelkich okolicznościach każdy powinien mieć nadzieję, że z łaską Bożą "wytrwa do końca" i otrzyma radość nieba jako nagrodę wieczną Boga za dobre uczynki spełnione z pomocą łaski Chrystusa. W nadziei Kościół modli się, by "wszyscy ludzie zostali zbawieni" (1 Tm 2, 4). Dąży do zjednoczenia w chwale nieba z Chrystusem, swoim Oblubieńcem. KKK 1821

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.**3.3. Dzielenie** Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Kiedy ostatnio doświadczyłem działania Boga w moim życiu?

Co ostatnio dało mi prawdziwą radość?

4. Modlitwa uwielbienia na zakończenie spotkania